

MEENTE HAARLEM	
15/118688	Doc. nr.
Afd.: CS/OS	Kopie:
Reg. datum: 24 MRT 2015	
Afsch. Getuig.	Orig. bew.
getuigen	Perzoon getuigen
meester en Wethouders van Gemeente	

Burgemeester en Wethouders van Gemeente
Haarlem
POSTBUS 203
2000 AE HAARLEM

contactpersoon Tom Guldemon
Sector Leefomgeving | Team Regio en Ruimte
T 070 337 5086 | E ta.guldemon@cbs.nl

uw brief van
ons kenmerk SLO-2015-S-27
bijlage(n) 1
onderwerp Nieuwe Richtlijnen indeling Wijken en Buurten

CBS Den Haag
Henri Faasdreef 312
2492 JP Den Haag
Postbus 24500
2490 HA Den Haag
0+31 70 337 38 00
www.cbs.nl

Den Haag, 24 maart 2015

Geachte heer/mevrouw,

Alle gemeenten in Nederland hebben een indeling naar wijken en buurten. Vaak is dit door de gemeente vastgelegd in een verordening. Elke gemeente is zelf verantwoordelijk voor het vaststellen van een goede Wijk- en Buurtindeling (WBI). Het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) is verantwoordelijk voor het coördineren en bijeenbrengen van de verschillende indelingen in de landelijke Wijk- en Buurtindeling.

Hierbij stuur ik u de nieuwe richtlijnen Indeling Wijken en Buurten die met ingang van 2015 van kracht zijn. Op verzoek van diverse gemeenten en van gebruikers van de wijk- en buurtstatistieken die het CBS publiceert, heeft het CBS deze vernieuwde richtlijnen opgesteld. Hierbij zijn diverse gemeenten nauw betrokken geweest.

De richtlijnen Indeling Wijken en Buurten dienen te worden toegepast wanneer er wijzigingen noodzakelijk zijn in de Wijk- en Buurtindeling. Redenen voor een gemeente om de bestaande Wijk- en Buurtindeling aan te passen kunnen zijn:

- Ingrijpende veranderingen in de ruimtelijke ordening (zoals grootschalige nieuwbouw)
- Wijzigingen in de gemeentelijke indeling (o.a. bij een gemeentelijke herindeling)
- Een Wijk- en Buurtindeling die sterk afwijkt van de nieuwe Richtlijnen

Het CBS en de VNG brengen dit onderwerp graag onder uw aandacht. De Wijk- en Buurtindeling is een voor gemeenten belangrijke indeling. Bijvoorbeeld in bestaande en nieuwe monitors in het sociaal domein, zoals de stapelingsmonitor en de gemeentelijke monitor sociaal domein.

Aanpassingen voor de indeling Wijken en Buurten voor het jaar 2015 dienen uiterlijk 1 mei 2015 bij het CBS te zijn aangeleverd. Voor verdere informatie verwijzen we naar de bijgevoegde richtlijnen en kan contact worden opgenomen met het CBS.

Centraal Bureau voor de Statistiek

Vervolgblad 1 behorende bij brief SLO-2015-S-27 van 24 maart 2015

De richtlijnen zijn ook gepubliceerd op de CBS website: <http://www.cbs.nl/nl-NL/menu/informatie/decentrale-overheden/informatie-voor-gemeenten/gemeenten-en-regionale-indelingen>

Hoogachtend,

H. van de Stadt
Hoofddirecteur Sociaal-economische
en Ruimtelijke Statistieken CBS

drs. C.J.G.M. de Vet
Lid directieraad
VNG

Richtlijnen voor gemeenten bij het vaststellen van een indeling naar wijken en buurten – versie 2015

1. Inleiding

Alle gemeenten in Nederland hebben een indeling naar wijken en buurten. Vaak is dit door de gemeente vastgelegd in een verordening. Het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) is verantwoordelijk voor de landelijke coördinatie van de Wijk- en Buurtindeling (WBI).

Er is veel belangstelling voor informatie over wijken en buurten. De behoefte van gebruikers aan (laag)regionale informatie wordt ook groter. Zo krijgen gemeenten als gevolg van de verdere decentralisatie van rijkstaken een steeds belangrijkere positie met als gevolg een grotere statistische informatiebehoefte. Tegelijkertijd worden bestuurlijke eenheden steeds groter door het samenvoegen van gemeenten. Beleid wordt daardoor meer en meer gericht op onderdelen van gemeenten. Dit was voor het CBS de aanleiding om de bestaande richtlijnen voor de WBI te moderniseren. De verwachting is dat door deze nieuwe richtlijnen de uniformiteit en actualiteit worden verbeterd, waardoor ook de bruikbaarheid van de gebiedsindeling wordt verbeterd.

In dit document worden richtlijnen gegeven voor de WBI met als doel de gemeenten een handvat te geven bij het maken of wijzigen van een Wijk- en Buurtindeling. Deze richtlijnen zijn tot stand gekomen in een samenwerking tussen een aantal gemeenten¹ en het CBS en in overleg met een aantal belanghebbende organisaties.

2. Gebruik en belang Wijk- en Buurtindeling

De WBI is een belangrijke indeling voor toepassingen zowel binnen de gemeente als regionaal en landelijk. De indeling wordt door de gemeente zelf gebruikt voor onderzoek, beleid en uitvoering van gemeentetaken, maar de WBI wordt ook buiten de eigen gemeente veelvuldig gebruikt. Voorbeelden hiervan zijn landelijke en regionale onderzoeken door planbureaus, universiteiten, regionale samenwerkingsverbanden van gemeenten en andere overheden. Daarnaast wordt de wijk- en buurtinformatie ook gebruikt voor commerciële toepassingen zoals het analyseren en publiceren van marktinformatie (o.a. Funda).

Twee aspecten zijn hierbij nadrukkelijk belangrijk wat betreft de indeling:

- Stabiliteit van de indeling door de jaren heen
- Onderlinge vergelijkbaarheid tussen gemeenten

Als de WBI meerdere jaren stabiel is, kunnen ontwikkelingen door de jaren heen makkelijker worden gevolgd dan wanneer de indeling vaak wordt gewijzigd. Elke gemeente maakt haar eigen Wijk- en Buurtindeling, die weer een onderdeel vormt van de landelijke WBI. Wanneer de manier van indelen per gemeente erg verschilt, gaat dit ten koste van de onderlinge vergelijkbaarheid van de wijken en buurten op regionaal

¹ Zie bijlage 3 voor betrokken gemeenten.

en landelijk niveau. Ook bij het samenvoegen van twee gemeenten geeft dit problemen. In deze nieuwe richtlijnen komen beide aspecten aan bod.

3. Rolverdeling Gemeente – CBS

Elke gemeente is zelf verantwoordelijk voor het vaststellen van een goede Wijk- en Buurtindeling. De richtlijnen die in dit document zijn opgenomen zijn hiervoor een handvat. Vaststelling van de Wijk- en Buurtindeling gebeurt door Burgemeester en Wethouders. Het CBS coördineert de landelijke WBI en kan gemeenten adviseren bij het maken van een goede Wijk- en Buurtindeling. Daarnaast worden de indelingen van alle gemeenten door het CBS samengevoegd tot één landelijk dekkende wijk- en buurtkaart. Op basis van deze indeling publiceert het CBS statistieken op wijk- en buurniveau over uiteenlopende thema's (o.a. bevolking, wonen, inkomen, sociale zekerheid, energiegebruik, voorzieningen). In paragraaf 10 wordt het proces van vaststellen van de WBI verder toegelicht.

4. Wijken en buurten

De WBI is een geografische onderverdeling van gemeenten in kleinere ruimtelijke eenheden. Het is een hiërarchische indeling waarbij de buurt geldt als de kleinste eenheid en de wijk als een optelling van buurten. De wijken tellen weer op tot de totale gemeenten. In de indeling zijn de grenzen, codes en namen van wijken en buurten opgenomen.

De indeling heeft als doel lokale spreidingspatronen zichtbaar te maken. De afbakening van wijken en buurten kan zo worden gekozen dat er aansluiting is op de informatiebehoefte. Dit is een voordeel ten opzichte van bijvoorbeeld postcodegebieden, waarvan de indeling niet door gemeenten zelf wordt bepaald.

Andere geografische onderverdelingen zoals woonplaatsen en stadsdelen en hoe daarmee om te gaan, komen aan bod in paragraaf 8.

5. Uitgangspunten

De bruikbaarheid van cijfers per wijk en buurt is sterk afhankelijk van de Wijk- en Buurtindeling. Bij het vaststellen van een goede WBI gelden de volgende uitgangspunten, waaraan in het vervolg van dit document gerefereerd zal worden:

1. Wijken en buurten worden ingedeeld op basis van ruimtelijke ordening en historische dan wel stedenbouwkundige kenmerken.
2. Een buurt is de laagste ruimtelijke eenheid. Een wijk is een clustering van buurten en vormt als zodanig ook een ruimtelijke eenheid. De gemeente bestaat uit een volledige clustering van wijken. Ruimtelijk gezien is er geen overlap en dekt de indeling de gehele gemeente.
3. De indeling is zoveel mogelijk stabiel, waardoor wijken en buurten door de tijd kunnen worden gevolgd en ontwikkelingen kunnen worden waargenomen.

4. Wijken en buurten zijn onderling zo veel mogelijk te vergelijken, zowel binnen de eigen gemeentegrenzen als met de wijken en buurten van andere gemeenten. Bij vergelijkbaarheid moet worden gedacht aan schaalgrootte en typering van wijken en buurten.
5. Er is één WBI die officieel is vastgesteld door de gemeente en door betrokken instanties wordt gebruikt. Deze wordt opgenomen in de landelijke WBI, die door het CBS wordt gecoördineerd.

Elke gemeente beheert haar eigen Wijk- en Buurtindeling. Voorliggend document biedt concrete richtlijnen als handvat voor gemeenten bij het vaststellen en het handhaven van een goede Wijk- en Buurtindeling die voldoet aan bovenstaande criteria. Het CBS² geeft desgewenst graag aanvullend advies.

6. Afbakening van wijken en buurten

Een belangrijk onderdeel van het definiëren van wijken en buurten binnen een gemeente is het bepalen waar de grenzen liggen. De richtlijnen voor de afbakening van wijken en buurten dienen de eerder in dit document genoemde uitgangspunten (1 t/m 4) uit paragraaf 5.

Samenhang:

- Buurten tellen op tot wijken, wijken tellen op tot de gemeente
- Elke wijk ligt geheel binnen één BAG-woonplaats of komt daarmee exact overeen, óf meerdere gehele BAG-woonplaatsen vormen één wijk. Zie voor een voorbeeld bijlage 1.1.

Typering:

- Om de onderlinge vergelijkbaarheid van buurten te verbeteren, worden er twee hoofdtypen onderscheiden. Een buurt behoort ofwel tot de aaneengesloten bebouwing, ofwel tot het buitengebied. Aaneengesloten bebouwing is een groepering van ten minste 50 woningen of andere verblijfsobjecten, waartussen geen gaten groter dan 50 meter vallen. Een gemeente kan ervoor kiezen om deze bovengrens wat ruimer te kiezen tot een maximum van 100 meter. De grens tussen het buitengebied en de aaneengesloten bebouwing is terug te zien in de buurtindeling. Zie voor een voorbeeld bijlage 1.2
- Het type buurt dat tot de aaneengesloten bebouwing behoort, wordt verder uitgesplitst naar subtypen aan de hand van de functie van een buurt, zoals 'wonen'³, 'werken'⁴ of 'recreatie'⁵. Elke buurt heeft één duidelijke hoofdfunctie.

² Contactpersoon bij het CBS voor de Wijk- en Buurtindeling is Tom Guldemond (afdeling Regio en Ruimte)
ta.guldemond@cbs.nl - 070-3375086

³ Bij hoofdfunctie 'wonen' horen ook woonwagenvakken, woonboten, serviceflats en primaire voorzieningen gericht op wonen zoals winkels, scholen basisonderwijs e.d.

⁴ Bij hoofdfunctie 'werken' kan gedacht worden aan buurten met industrie, kantoren of bijvoorbeeld een groot gebied met winkels of onderwijsvoorzieningen.

⁵ Bij hoofdfunctie 'recreatie' gaat het om recreatiegebieden zoals een groot park of ander recreatiegebied dat omsloten worden door aaneengesloten bebouwd gebied.

- Elke buurt vormt een eenheid op basis van stedenbouwkundige kenmerken, zoals het soort bebouwing, stratenpatroon en bouwperiode.

Grenzen:

- Belangrijke wegen (zoals spoorwegen, hoofdwegen of andere drukke wegen) en natuurlijke grenzen (zoals rivieren) komen in de indeling terug als grenzen voor wijken en buurten.
- Grenzen sluiten aan bij hoe de bevolking ze beleeft en hoe ze vanuit de historie gegroeid zijn.
- Begrenzings van wijken en buurten dienen zoveel mogelijk overeen te komen met het middelpunt (de as) van wegen, spoorwegen en waterwegen. Er wordt voor het middelpunt van de weg gekozen, aangezien deze eenduidiger en objectiever vast te stellen is dan de rand van de weg. Zie voor een voorbeeld bijlage 1.3. Voor waterwegen kan ook de vaargeul worden aangehouden. Wanneer er meerdere vaargeulen zijn, dan kan als grens het middelpunt van de nautische zone (het gedeelte van de waterweg waar gevaren wordt) worden gekozen.

Schaalgrootte:

- Om buurten onderling goed te kunnen vergelijken, moeten ze van enigszins vergelijkbare omvang zijn. Om die reden heeft een buurt binnen aaneengesloten bebouwing, waar de hoofdfunctie 'wonen' is, bij voorkeur een inwonertal groter dan 250 en kleiner dan 2.500. Gebieden die te groot zijn om als één buurt te worden ingedeeld, kunnen worden opgesplitst in verschillende buurten. Deze buurten samen kunnen vervolgens worden geclusterd tot een wijk.
- Een buurt binnen aaneengesloten bebouwing, waar de hoofdfunctie 'werken' of 'recreatie' is, heeft bij voorkeur een oppervlakte van meer dan 25 hectare.
- Een buurt in het buitengebied heeft ongeacht de hoofdfunctie bij voorkeur een oppervlakte van meer dan 25 hectare. Kleinere gebieden kunnen worden toegevoegd aan naastgelegen buurten in het buitengebied.

Voor de meeste buurten geldt dat bovenstaande richtlijnen goed toe te passen zijn. Wanneer regels met elkaar conflicteren dan kan als stelregel worden aangehouden dat de eerstgenoemde regel leidend is. Er zijn altijd kleinere of atypische gebieden in Nederland waar de richtlijnen minder goed op passen. Er zal dan een afweging moeten worden gemaakt tussen het belang van het onderscheiden van het specifieke gebied als aparte buurt en het belang van een regionaal en nationaal goede vergelijkbaarheid van buurten. Het CBS heeft het overzicht van de landelijke Wijk- en Buurtindeling en kan hierover advies geven.

Als voorbeeld voor een uitzonderingssituatie gelden de gemeenten met kleine bevolkingskernen. Kleinere bevolkingskernen kunnen voldoen aan de criteria om als aaneengesloten bebouwing te worden gezien, maar te klein zijn om te voldoen aan de ondergrens van 250 inwoners om als op zichzelf staande buurt te worden ingedeeld. In

die gevallen kan er voor worden gekozen om de bevolkingskern samen met een deel van het buitengebied als buurt in te delen. In heel specifieke situaties kan er, in overleg met het CBS, worden besloten om een uitzondering te maken en de bevolkingskern toch als aparte buurt op te nemen. In dat laatste geval bestaat het risico dat door het CBS beperkte cijfers over een dergelijke buurt worden gepubliceerd, aangezien bij kleinere populaties het risico op onthulling van gegevens van individuen aanwezig is (hetgeen indruist tegen de privacybescherming van personen). Cijfers die bij lagere inwonertallen niet worden gepubliceerd, hebben bijvoorbeeld betrekking op de thema's inkomen en sociale zekerheid.

7. Codering en naamgeving

De Wijk- en Buurtindeling van elke gemeente wordt opgenomen in de landelijke WBI die door het CBS wordt gecoördineerd. Om hierin opgenomen te kunnen worden moet elke wijk en elke buurt een code en een naam hebben. De codes van wijken en buurten dienen aan enkele harde voorwaarden te voldoen:

Regels voor codering van wijken en buurten:

- De code is een identificerende sleutel, die daarom uniek dient te zijn
- Elke wijk heeft een code van zes cijfers, die bestaat uit de gemeentecode van vier cijfers gevolgd door een deel van twee cijfers die de wijkcode uniek maken. Merk op dat hierdoor per gemeente maximaal 100 wijken kunnen worden onderscheiden
- Elke buurt heeft een code van acht cijfers, die bestaat uit de wijkcode van zes cijfers gevolgd door een deel van twee cijfers die de buurtcode uniek maken. Merk op dat hierdoor per wijk maximaal 100 buurten kunnen worden onderscheiden

Naast bovenstaande harde regels zijn er richtlijnen voor zowel de codes als de namen van wijken en buurten. Deze dienen het eerder in dit document genoemde uitgangspunt 5 uit paragraaf 5.

Richtlijnen voor codering van wijken en buurten:

- Probeer codes zoveel mogelijk stabiel te houden om koppeling over meerdere jaren mogelijk te maken.
- Nummer wijken bij voorkeur vanaf '01' doorlopend (geen ontbrekende getallen). Nummer binnen elke wijk de buurten vervolgens ook vanaf '01' doorlopend.

Richtlijnen voor naamgeving van wijken en buurten:

- De naam moet zoveel mogelijk aansluiten bij herkenbare en gangbare namen, zoals ze bijvoorbeeld op gemeentelijke plattegronden of borden langs de weg worden gebruikt.
- Zorg ervoor dat elke naam binnen de gemeente uniek is, waardoor spraakverwarring wordt voorkomen.

- Bij buurten die niet tot de aaneengesloten bebouwing behoren kan in de naam worden aangegeven dat het om buitengebied gaat. Dit kan bijvoorbeeld door als naam 'Buitengebied' of 'Verspreide huizen' gevolgd door de wijknaam of woonplaatsnaam te kiezen.
- Laat elke naam uit maximaal 40 karakters bestaan. Vermijd afkortingen zoveel mogelijk, maar mocht er niet aan te ontkomen zijn, maak dan gebruik van de standaard afkortingen in bijlage 2 van dit document.

8. Samenhang met andere gebiedsindelingen

Binnen de Wijk- en Buurtindeling is elke wijk opgebouwd uit buurten en vormen alle wijken samen de totale gemeente. In een gemeente kan er sprake zijn van meerdere woonplaatsen. Hoewel woonplaatsen niet als zodanig worden opgenomen in de WBI, is het verstandig om bij het vaststellen van de wijken rekening te houden met de woonplaatsgrenzen. Grotere woonplaatsen kunnen worden opgedeeld in één of meerdere wijken. Zeer kleine woonplaatsen kunnen worden samengenomen tot één wijk. Met andere woorden, een woonplaats bevat altijd één of meerdere gehele wijken, óf meerdere gehele woonplaatsen vormen samen één wijk.

Elk type gebied binnen de indeling (gemeente, wijk en buurt) geeft een ander detailniveau weer. Deze raken met elkaar verstrengeld wanneer ervoor wordt gekozen een gemeente uit slechts één wijk te laten bestaan of een wijk uit slechts één buurt. In die gevallen is er een detailniveau dat niets toevoegt, wat ook terug te zien is in de cijfers die op basis van de indeling worden samengesteld, onder andere door het CBS. Bij een gemeente met slechts één wijk zullen immers de cijfers van de wijk gelijk zijn aan die van de gemeente. Hierdoor blijft een kans onbenut om meer informatie te ontsluiten. 1-op-1-relaties tussen typen gebieden binnen de WBI dienen dan ook zoveel mogelijk vermeden te worden om de indeling zo goed mogelijk te kunnen gebruiken. Voor zeer kleine gemeenten kan een uitzondering worden gemaakt en kan er toch voor worden gekozen één wijk te onderscheiden. Een indeling met meerdere wijken die elk uit één buurt bestaan is echter in geen enkel geval wenselijk.

Voor grotere gemeenten kan het wenselijk zijn om bij de onderverdeling van het gemeentelijke grondgebied nog een extra niveau te onderscheiden. Naast wijken en buurten kunnen er dan stadsdelen worden afgebakend, die clusterings zijn van wijken (zoals wijken clusterings van buurten zijn). Stadsdelen worden echter niet opgenomen in de landelijke WBI en er worden door het CBS dan ook geen cijfers over gepubliceerd in reguliere publicaties.

Onderzoekers hanteren naast de Wijk- en Buurtindeling ook vaak de indeling naar postcodegebieden bij het samenstellen van cijfers. Deze indeling wordt beheerd door Cendris, een dochterbedrijf van PostNL en heeft haar oorsprong in de looproutes van postbodes. Hoewel de indelingen om verschillende redenen zijn gedefinieerd, is het aan te bevelen om bij het vaststellen van buurten deze zoveel mogelijk optellingen te laten zijn van postcodegebieden (zes posities). Het voordeel is hierbij dat cijfers over

postcodegebieden makkelijker gekoppeld kunnen worden aan cijfers over wijken en buurten, waardoor meer informatie per gebied beschikbaar komt. Het laten aansluiten van de WBI op de indeling naar postcodegebieden is echter ondergeschikt aan de overige richtlijnen die in dit document worden beschreven.

9. Herziening Wijk- en Buurtindeling

Elke gemeente beheert haar eigen Wijk- en Buurtindeling en zal er alert op moeten zijn dat de indeling actueel is⁶. Het kan daarom nodig zijn om de indeling te herzien. Mogelijke redenen hiervoor zijn:

- Veranderingen in de ruimtelijke ordening:
 - Nieuwbouw of sloop van (een groot deel van) een buurt
 - Grootschalige uitbreiding van de aaneengesloten bebouwing, waardoor de grens met het buitengebied verandert
 - Verlegging van wegen
 - Doorsnijding van een gebied door bijvoorbeeld de aanleg van een spoorlijn, snelweg of kanaal
- Bestemmingswijzigingen van (een groot deel van) een buurt
- Wijzigingen in de gemeentelijke indeling
 - Wijziging van gemeentegrenzen en/of woonplaatsgrenzen
 - Opsplitsing van de gemeente of het samenvoegen van gemeenten

Het wijzigen van de WBI kent ook nadelen. Door het wijzigen van grenzen of codes in de indeling zijn ontwikkelingen in een buurt of wijk over meerdere jaren moeilijk te volgen. Dit is een veel gehoord bezwaar van onderzoekers van zowel gemeenten als andere (overheids)organisaties. Daarnaast zijn gebruikers van cijfers over wijken en buurten vaak niet goed op de hoogte van wijzigingen in de indeling. Bij het vergelijken van cijfers over meerdere jaren kunnen dan verkeerde conclusies uit de cijfers worden getrokken, veroorzaakt door wijzigingen in de indeling. Dit nadeel dient mee te worden genomen in de overweging om de WBI te herzien. Er kan bijvoorbeeld voor worden gekozen om kleinere wijzigingen eerst op te sparen en daarna in één keer door te voeren. Bij twijfel kan er altijd advies worden gevraagd aan het CBS.

Overigens speelt bovengenoemd nadeel niet wanneer alleen de namen van wijken of buurten worden aangepast. Elke wijk en buurt wordt immers geïdentificeerd aan de hand van een unieke code, waardoor cijfers over meerdere jaren nog steeds aan elkaar gekoppeld kunnen worden. Daarnaast heeft het wijzigen van de naam geen effect op de cijfers, zoals bijvoorbeeld grenswijzigingen dat wel kunnen hebben. Merk op dat voor identificering van wijken en buurten het van belang is dat codes zo min mogelijk wijzigen.

⁶ De huidige WBI kan altijd worden opgevraagd bij het CBS

10. Proces van vaststelling van de Wijk- en Buurtindeling

Niet in alle gemeenten is het proces om te komen tot vaststelling of wijziging van de Wijk- en Buurtindeling hetzelfde georganiseerd. In veel gemeenten is het proces van vaststellen en de naamgeving van wijken en buurten vastgelegd in de verordening *Naamgeving en Nummering (adressen)*. Wat betreft de wijken en buurten staat in deze verordening opgenomen dat de gemeente kan worden ingedeeld in wijken en buurten conform de richtlijnen die het CBS aan deze indeling verbindt.

Hieronder staat een aantal aandachtspunten beschreven die elke gemeente kan toepassen. Daarnaast staat hier aangegeven op welk moment in het proces het CBS geïnformeerd wil worden en wat er door de gemeente aan het CBS moet worden aangeleverd.

Aandachtspunten bij het interne proces van de gemeente:

- Coördinatie binnen een gemeente van de Wijk- en Buurtindeling dient bij voorkeur bij één afdeling of persoon te liggen. Dit is bijvoorbeeld de afdeling Onderzoek & Statistiek, die altijd bekend is met het gebruik van de WBI. Betrek echter bij wijzigingen alle partijen die gebruik maken van de indeling, zoals Onderzoek & Statistiek, straatnaamcommissie, GEO-afdeling, Stedelijke ontwikkeling en beheer, hulpdiensten (politie, e.d.), wijkteams, etc. om samen tot een wijzigingsvoorstel te komen. Maak aan de betrokken partijen vooraf duidelijk wat het doel is van de WBI, zodat iedereen op de hoogte is van het belang ervan.
- Een nieuwe indeling dient bij voorkeur per 1 januari van een kalenderjaar van kracht te worden.
- Vaststelling van de definitieve indeling wordt gedaan door of namens B en W en eventueel de gemeenteraad.
- De vastgestelde indeling moet zoveel mogelijk onder alle belanghebbenden en gebruikers worden verspreid (bestuur, ambtenaren, burgers, bedrijfsleven, instellingen en partners als woningcorporaties en projectontwikkelaars) en in alle gerelateerde systemen worden opgenomen, zodat iedereen dezelfde Wijk- en Buurtindeling kent en gebruikt.

Afstemming met het CBS:

- Bij voorkeur neemt de gemeente ruim vóór vaststelling van de WBI contact op met het CBS over de voorgenomen indeling. Het CBS kan adviseren en een vergelijking trekken met de indelingen van andere gemeenten. De gemeente levert de definitieve versie aan het CBS voor opname in de landelijke WBI:
 - De aanlevering van de Wijk- en Buurtindeling gebeurt in de vorm van een digitaal vectorbestand, bij voorkeur in shapeformaat. Dit bestand bevat naast de grenzen van wijken en buurten ook de codes en namen. Indien alleen de codes en/of namen van wijken en buurten veranderen en alle grenzen gelijk blijven, kan er een conversietabel

worden aangeleverd in de vorm van een Word- of Excelbestand in plaats van een digitaal vectorbestand.

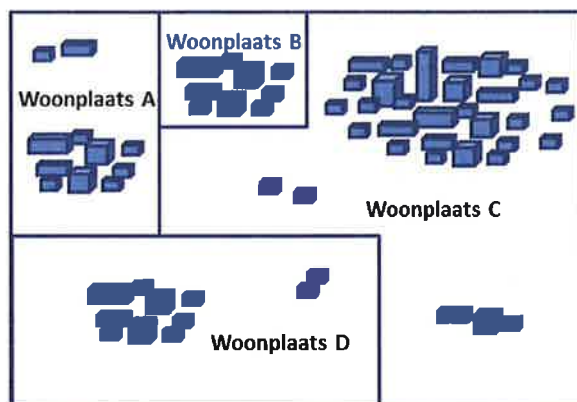
- Een afschrift van het bestuursbesluit dient aan het CBS te worden gezonden.
- De binnen het CBS betrokken afdeling is 'Regio en Ruimte'. Eerste contactpersoon van deze afdeling is Tom Guldemonnd (ta.guldemonnd@cbs.nl, 070-3375086).
- De uiterste datum voor aanlevering van de definitieve indeling is 1 mei voor opname in de landelijke WBI van hetzelfde jaar. Indelingen worden niet teruggelegd op voorgaande jaren.

Het CBS publiceert cijfers per wijk en buurt naar de indeling van het jaar waarop de cijfers betrekking hebben.

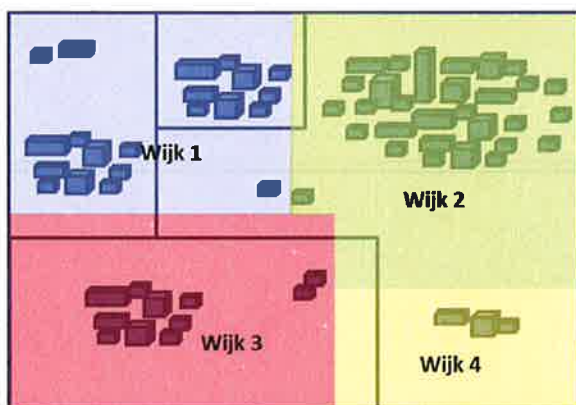
Bijlage 1: Voorbeelden indeling wijken en buurten

1.1: Relatie tussen BAG-woonplaatsen en wijken

Indeling gemeentelijk grondgebied naar BAG-woonplaatsen:

Indeling naar wijken die niet aansluit op de BAG-woonplaatsen:

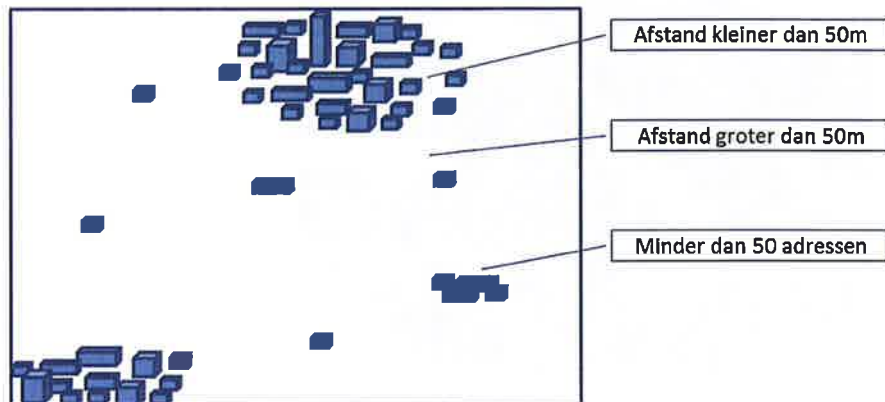

Wenselijke situatie: indeling naar wijken die aansluit op de BAG-woonplaatsen:

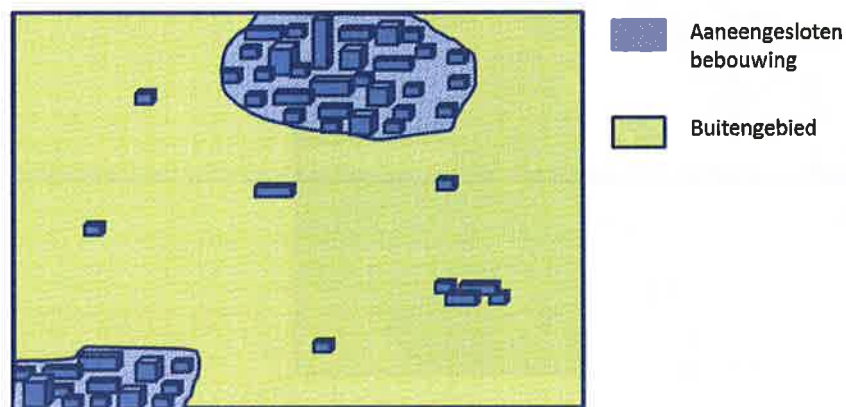

1.2: Onderscheiding van de aangesloten bebouwing

Gemeentelijk grondgebied:

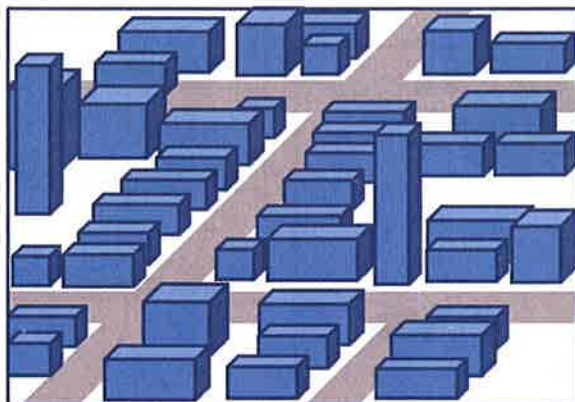

Wenselijke situatie: onderscheiding van de aaneengesloten bebouwing:

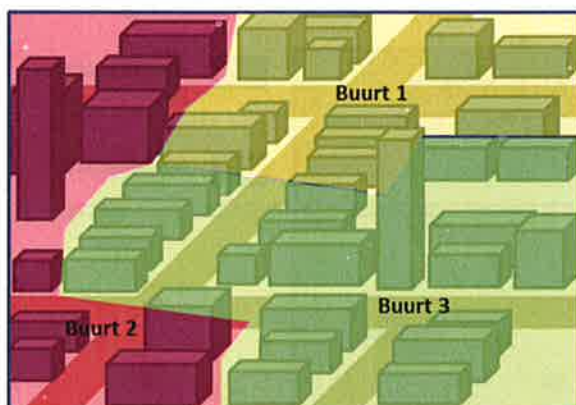

1.3: Grenzen komen overeen met het middelpunt (de as) van wegen

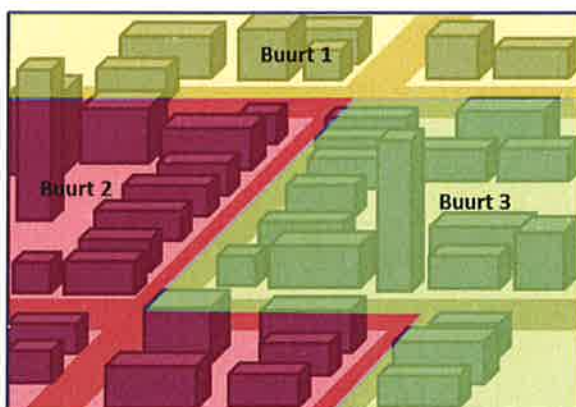
In te delen gebied:

Buurtindeling waarbij de grenzen niet overeenkomen met het middelpunt van wegen:

Wenselijke situatie: de buurtgrenzen komen overeen met het middelpunt van wegen:

Bijlage 2: Afkortingen bij naamgeving wijken en buurten

Namen van wijken en buurten dienen niet te lang te zijn. Daarom wordt geadviseerd maximaal 40 karakters per naam te gebruiken. Afkortingen worden bij voorkeur niet gebruikt in namen, maar mocht het onvermijdelijk zijn dan kunnen onderstaande standaard afkortingen worden toegepast. De volgorde geeft hierbij aan welke afkorting als eerste dient te worden toegepast.

Tekst	Afkorting
gedeeltelijk	ged.
verspreide huizen	verspr.h.
en omgeving	e.o.
noorden	N.
noordelijk(e)	N.
noordoosten	N.O.
noordoostelijk(e)	N.O.
oosten	O.
oostelijk(e)	O.
zuidoosten	Z.O.
zuidoostelijk(e)	Z.O.
zuiden	Z.
zuidelijk(e)	Z.
zuidwesten	Z.W.
zuidwestelijk(e)	Z.W.
westen	W.
westelijk	W.
gebied	geb.
terrein	terr.
spoorlijn	spoorl.
van de	v.d.
van	v.
sint	st.
prins	pr.
meester	mr.
dokter	dr.

Ter voorbeeld, de naam 'Buitengebied van Plaats ten oosten van de spoorlijn ' wordt stapsgewijs als volgt ingekort:

'Buitengebied van Plaats ten oosten van de spoorlijn'	51 karakters
'Buitengebied van Plaats ten O. van de spoorlijn'	47 karakters
'Buitengeb. van Plaats ten O. van de spoorlijn'	45 karakters
'Buitengeb. van Plaats ten O. van de spoorl.'	43 karakters
'Buitengeb. van Plaats ten O. v.d. spoorl.'	41 karakters
'Buitengeb. v. Plaats ten O. v.d. spoorl.'	40 karakters

Bijlage 3: Bij opstellen richtlijnen betrokken gemeenten

Gemeente Almere
Gemeente Amersfoort
Gemeente Amsterdam
Gemeente Gouda
Gemeente Leiden
Gemeente Rotterdam
Gemeente Spijkenisse
Gemeente Voorst
Gemeente Zaanstad
Gemeente Zoeterwoude